

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Fél évre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, fel-szólalások ide intőzendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szám.

SZENTÉS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR ÉS GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petitorsorért
egyszeri hirdetésnél 20
kr., kétszerinél 15 kr.,
háromszorinál 10 kr.
számítatik.

„NYILTTÉR”
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes
beiktatásnál 30 kr.

Bérmertetlen levelet
nem fogadunk el.

A gazdák kongresszusa.

I.

Az emberi társadalom különböző bajainak közös megbeszélésére s alkalmas gyógyító eszközök kipuhatólására igen kedvező alkalmat nyújtott az országos kiállítás, melynek megtekintésére nemcsak hazánk, hanem a külföld tudósai is siettek Budapestre. Azon lelkes férfiak, kik az emberi társadalom szellemi, erkölcsi és anyagi előhaladását feltartóztató s gyakran megbénító akadályoknak elhárításán fáradoznak s e munkát teljes odaadással végzik, egész munkaprogramot dolgoztak ki, melyszerint ki lett tűzve bizonyos nap, melyen a szaktudósok a budapesti kiállítás ideje alatt egymással találkozzván eszmecsere-t indíthatnak a különféle bajok orvoslására, így jöttek létre a különféle kongresszusok, legutóbb a gazdák kongresszusa.

S ki mondhatná azt, hogy a gazdának nem volnának bajai? Nagy válságnak néz elébe már több év óta a termelő gazdaközönség; nem tudja, honnan ered a baj, azt sem tudja, meddig tart, mikor s mi lesz a vége. A terhes idők súlyát nemcsak a kisbirtokos osztály, hanem a nagybirtokos is érzi, előbbi a termények árának silánysága mellett eladósodik, utóbbi jövedelme ezekkel csökken, sőt érzi ezt a kereskedő és iparos is, mert ezek is csak akkor látnak garast, ha a gazdálkodó boldogul vagy legalább tűrhető jövedelemmel bír. Üdvös eszme volt tehát egy kongresszus egybehívása, hogy a gazdaközönség érdekeit sújtó bajok megbeszéltesenek s ugy társadalmi nton mint állami intézményekkel elháríttassanak.

A gazdakongresszus, melyen a gazdasági érdekekért küzdő főurainkon s kisbirtokosaink nagy számán kívül több kitünő külföldi szakférfiu is jelen volt, f. hó 3-án nyílt meg s több napig tartott. Erdemes volna, hogy ezen kongresszus egész tárgyalása kinyomatva minden egyes gazda kezébe jusson, hogy az illető ismerve a helyzetet egész valóságában végre valahára gondolkozzék s azon meggyőződésre jöjjön, miszerint ezen állapotot segíteni kell, ez pedig csak akkor lehetséges, ha a gazda saját jól felfogott érdekében szintén közreműködik s az adott tanácsokat elfogadja.

Lapunk szűk tere nem engedvén meg az egész kongresszus lefolyásának közlését, első sorban gróf Károlyi Sándor elnök megnyitó beszédjét akarjuk röviden ismertetni, mennyiben ez a létező bajokra s az alkalmasnak mutatózó óvszerekre mutat, azután röviden közöljük a kongresszus határozatát.

Mindaddig, míg a magyar gabona mellett az orosz és román (oláh) termény jelent meg Európában, a magyar gazda csekély gabonáért mellett is boldogulhatott és gyarapodott. Most azonban a gőzhajó és vasut nem törődve a nagy távolsággal s megkönnyítvén a közlekedést, lehetővé teszi az amerikai, indiai és ausztráliai buza behozatalt, s minthogy így nagymennyiségű gabonakészletek kerülnek piacra, egyik ország lenyomja a másik ország terményárát, mert tul akar adni a készleten. A baj ugy volna elhárítható, ha a tultermelés megszűnnék és ha Amerikából, Indiából és Ausztráliából nem szállítanának gabonát az európai piacokra. Erre azonban nincs kiállítás, mert a mi kedvünkért nem fogják a piacot mások terményei előtt elzárni, sőt arra kell készeknek lennünk, hogy néhány év múlva az Afrikában fölfedezett Kongó vidékről is fognak buzáat behozni Európába, továbbá Amerikában mindig új és új területek, ugynevezett szűzföldek

mivelés alá vétetnek; e szerint nem hogy csökkenne a külföldi gabonabehozatal, hanem még nagyobbodni fog, ez pedig csak nagyobb s újabb veszedelmet jelent hazánk termelőire nézve. Így állván a dolgok, senki sem csodálkozhatik többé, hogy miért van oly alacsony ára a búzának, minél fogva a rendes kiadások fedezése után a bevétel igen csekély. Két mód kínálkoznék a kiadások lejjebb szállítására: t. i. ha kevesebb költséggel járna a termelés, vagy ha a közterhek (adók) lejjebb szállíttatnának; az előbbi mód azonban nem a gazdaktól függ, hanem a munkaerőtől, az adók leszállításáról pedig az európai államok semmit sem akarnak tudni.

Mit tett egykor Anglia? Nem védekezett a terményverseny ellen, hanem szántóföldjeinek nagy részét takarmány földdé s legelőkké alakította át, az állattenyésztésre fekteti a fősúlyt s így az állam főalapját nem a földmivelés, hanem az ipar és kereskedés képezi. De ezt, sem hazánk, sem más szárazföldi állam nem teheti.

Minthogy a baj elnök szavai szerint a földmivelés helyzetéből ered, az orvoslat is ott keresendő és alkalmazandó.

Az egyik feladat lenne a föld jövedelmének fokozása, a másik pedig az, hogy a hol a jövedelmet nem lehet fokozni, a termény áresökkenése legalább enyhébben következzék be.

A bajok orvoslására pedig a következőket tartja szükségesséknék: a vasutak államosítását, helyes tarifa-politikát, a vizinális vasutak szaporítását, víziutak és öntözések létesítését, a kellő felszerelésen kívül pedig azt, hogy termelőink okserül irányban módosítsák s változtassák át gazdaságukat.

A földmiveléssel szoros kapcsolatban állván az ipar, ezt is kell fejleszteni, mert ennek segítségével a legelhagyottabb vidéken is fel lehet érteszteni azon leleményes szellemet, mely nélkül a földműves nem boldogulhat.

Azután felemlíti elnök azon kellékeket, melyek a nagy és középbirtok, valamint a kis birtok javára szolgálnának, erről azonban jövőre fogunk szólni.

A munka jutalma.

Az országos kiállítás időtartama végéhez közeledik. Nem lehet érdektelen dolog rövid visszapiantást vetni e kiállítás horderejére s mily eredményeket vivott ki általa az ország és vidék. Nem akarunk e tárgyról hosszú cikksorozatot írni, csak egy momentumot emelünk ki, melyből a főeredmény azonnal szembe tűnik.

Hogy mily sötét színben s rossz hirben állott hazánk főképp a művelődés tekintetében a külföld előtt, mindenki előtt ismeretes. A hazánkról elterjedt ezen sötét színt s rossz hirt, habár hazánk fennállása óta volt elterjedve, a kiállítás ugy oszlatta szét mint a nap melegítő sugarai az egészégtelen ködöt. Minden mivelé európai országból jelentek meg a kiállítás megtekintésére hazánk fővárosában nemcsak a külföldi kormányok hivatalos kiküldöttjei, hanem idegen népek is, s hogy miképen nyilatkoztak Magyarország műveltségi állapotáról, mindnyájunk előtt ismeretes. Elismerték haladásunkat minden téren s kinyilvánították, hogy méltó helyet foglalunk el Európa civilizált nemzetei sorában.

Kell-e annál szebb eredmény?

Elismerjük a főváros érdemeit a kiállítás körül, de a földem, fáradozás és áldozatkészség tekintetében a vidéki városokat illeti meg. Ha a főváros sok kiállítójával imponált is, másrésztől a kiállítás jövedelme a főváros lakóinak javára folyt be, sok ezer vidéki látogató és kiállító bankója a fővárosi lakosság zsebébe vándorolt, tehát a kiállítás főhaszna a főváros lakosságának jutott.

Egészen más szempont alá esik a vidék.

A vidéki kiállító, nagyobbrészt iparos, a külföldi iparcikkek tömeges behozatala következtében sokat szenved, tehát anyagi helyzete szálanomra méltó. A vidék jómódu lakossága mai napig a külföldi iparcikkek pártolója, habár azok minőség és tartósság te-

kinetében silányabbak. S mégis a saját polgártársai által háttérbe szorított, nyomorral küzdő vidéki iparosság sietett hazánk jó hirvevet megmenteni, midőn a kiállítás létesítéséről volt szó; a kiállításra siető nagy közönség pedig a külföldi látogatók ítéletéből tudta meg, hogy vannak kitünő iparosaink, kiknek készítményei ízles, minőség és szilárdság tekintetében nagyobb pártolást érdemelnek az eddiginél.

Nem megyünk messzire, hanem városunk kiállító iparosairól szólunk csak. Felénél több szegény ember, utolsó garasát adta, hogy a kiállításban s ez által a hazánkról elterjedt rossz hir eloszlátásában részt vegyen. Némelyiköknek többre kerül a kiállítási költség mint a mennyi a kiállított tárgy értéke, s azt sem tudja, miből fedezze a költséget. Örömmel tekinthetnek azonban az eredményre, mely munkájuk méltó jutalmát képezi, értjük azon kitüntetését, melyben nagyobb részük részesül; mert e kitüntetésben az egész ország s a művelt külföld elismerését bírják.

Mi, kik a méltó érdemtől soha sem vontuk meg az elismerést, örömmel közöljük a kitüntetett csongrádmegyei kiállító névsorát, hogy szolgáljon buzdító példán az utókorok.

Diszoklevelet nyert: gr. Károlyi Alajos uradalmi gyűjteményes kiállítása és nagyban termelése, kitünő minőség, versenyképesség, kivitelképesség és haladásért.

Kiállítási nagy érmet nyertek: örgróf Palavicini Sándor, mindszent-alyói hitbizományi uradalmi nagybantermelés és haladásért; gróf Károlyi Alajos uradalmi Mágocs és Tótmegyer, kitünő termelésért és haladásért, és Balogh Gergely tompaháti tanító versenyképességért. Továbbá a következő szentesi kiállítók jó munkáért: Varga Imre fazekas, Borbély Lajos szűrszabó, Zsoldos János női szabó, Varga Benjamin cipész, Zsoldos Ferenc fakereskedő és téglagyáros, Szűcs Dániel bogárn, Csösz Benjamin kovács, Hajdu János kovács, Siprikó István lombfűrészelő és Hajnal Hermína k. a.

Közreműködői érmet nyertek: Illés Lajos uradalmi inspektor és Skyta Sándor juhászati felügyelő Mágocsban.

Kitüntetésben részesült Konc Antal asztalossegéd is, ki az iparos segédek munkáiból rendezett kiállításban mint kiállító szerepelt.

Versenyen kívül volt Kölber Mihály kárpitos és fényező kiállított kocsija, miután ő mint bíráló bizottsági tag érdekelve volt, de a bíráló bizottsági tagság egymagában is kitüntetés, mert ez által el van ismerve az illetőnek szakképzettsége.

Kitüntetett kiállítóink éljenek sokáig!

30 darab új lámpa.

A városi számvevő által ujonnan összeállított s a város képviselői közt kiosztott jövő évi költségvetési terv sok érdekes ujdonságot tartalmaz, s ezek közt 30 drb. új lámpa beszerzése.

Tehát több viláosságot kapunk, a járó kelők megörvendtetésére és a házakat aláásó tolvajbanda megfékezésére.

Föl sem merjük tétélezni, hogy az éjjeli lámpák megszorítása most is oly heves ellenzésre találjon, mint a mult évi közgyűléseken; hisz alig megyünk száz lépésnyire s már is árokra bukkanunk, nem számítva a járdák silányságát s azon kedves szokását némely háztulajdonosnak, hogy az esővíz levezetése végett egyszerűen fölszedi egy helyen a téglát s megvan a járókelők nagy gyönyörtségére a folyóka.

De kik lesznek ama boldog halandók, kiknek háza előtt diszelegni fog az új lámpa?

Igazán megvallva nem tudjuk, nem is kutatjuk, de azt tudjuk, hol kellene új lámpákat felállítani s az eddigi lámpahálózatot mintegy egészíteni.

Azon fútca, mely Nagy Ferenc kereskedő házáról a céház mellett egészen a sóházig vezet, a kispic felé vezető részen el van már látva éjjeli lámpával, de a városi főorvos házáról a sóházig terjedő utcarész még mindig van kárhóztatva a legnagyobb sötétségre. Ezen utcarészben lakik a város tiszteletbeli főorvosa, kit nem egyszer hínak

éjszaka idején beteghez, közvetlenül a háza mellett van egy mély árok, melynek korlátját rendszeren tűzrevalóul viszi el valamely megszorult ember, s mitő, epen ezen utcáriszben gyakorolják magukat az éjjeli jó madarak egyes házak feltörésében és aláásásában.

Kell e több argumentum?

Ott van azonkívül két mellék utca, az egyik a Kurcaparttól id. Csató Sándor ref. iskolája mellett a kispiastra, a másik szintén a kurcaparttól Berceli Dániel pintér és Döme József pénztárnok házai közt a kérdéses utcába vezet; ezeket két-három lámpával szintén lehetne a kivilágítandó területbe bevonni s lámpával ellátni.

Bármely utcában javasolja a városi tanács a 30 drb. új lámpa felállítását, helyeseljék eljárását, de más részről nem hallgathattuk el annak kijelentését, hogy az általunk ajánlott utcárisz a fentemlített indokoknál fogva első sorban érdemi megfigyelembe vételt ugy a városi tanács mint az ez ügyben határozni hivatott képviselőtestület részéről.

Tárgysorozata

a Csongrád megye törvényhatósági bizottságának folyó 1885. évi okt. hó 14-én Szentesen megtartandó őszi rendes közgyűlésén elintézendő ügyeknek.

1. Alispáni feléves jelentés.
2. A közigazg. bizottság 1885. évi január 1-től június hó végéig terjedő feléves jelentése.
3. A megyei második aljegyzői állomáshoz választás utján betöltése.
4. A nm. mkir. belügyminiszteriumnak intézvénye, melylyel a megyei tisztviselő, segéd- és kezelő személyzet nyugdíj intézete alapszabályait módosítás végett leküldi.
5. A megye székház épületére fordított költségek fedezése iránti intézkedés.
6. A nm. m. kir. belügyminiszterium intézvénye a megyei bizottsági tagok 1886. évre szóló névjegyzéknek összeállítására tárgyában. Ezzel kapcsolatban az igazoló választmány jelentése, melylyel a legtöbb adófizető megyei bizottsági tagok 1886. évre megálapított névjegyzékét beterjeszti.
7. Ugyanannak intézvénye a csongrádi árvapénztári követelések biztosítására és behajtására engedélyezett határidő meghosszabbítása tárgyában.
8. Ugyanannak intézvénye, melylyel Csongrád megye köztisztviselési szabályrendeletét újra átírózás végett leküldi.
9. Ugyanannak intézvénye, melylyel a megyei 1883. évi házipénztári számadás elnevezésben felmerült nehézségek eloszlátása folytán, ezen számadási ügyet végleg befejezettek nyilvánítja.
10. Ugyanannak intézvénye, melylyel a Mindszent községben a f. évben megtartott és felelősséggel megtagadott községi tisztviselést jóváhagyja.
11. Ugyanannak intézvénye, a megyei betegápolási alap 1884. évi zárszámadása tárgyában.
12. A nagym. m. kir. belügyminiszteriumnak intézvénye, a megyei alapítványi pénztárról 1884. évre szerkesztett számadás jóváhagyása tárgyában.
13. Ugyanannak intézvénye a megyei szegényalap pénztárról 1884. évre szerkesztett számadás jóváhagyása tárgyában.
14. Ugyanannak intézvénye Balassa Lajos m. volt aljegyző családjá részére megszavazott 800 lrt évi fizetés kiadásának megtagadása tárgyában.
15. A nagym. m. kir. földm.- ipar- és kereskedelmiügyi miniszterium intézvénye, a mértékhatékosítási

szervevények ábrából fentlő tartozásoknak mi módon leendő törlesztése tárgyában.

16. A nagym. m. kir. vallás- és közokt. miniszterium intézvénye, a horgosi Károly Anna-féle ösztöndíj alapítványról 1882. évből vezetett számadás jóváhagyása tárgyában.
17. Ugyanannak intézvénye, ugyanazon alapítványról vezetett 1883. évi számadás jóváhagyása tárgyában.
18. Ugyanannak f. évi aug. 2-án a horgosi Károly Anna-féle alapítványi ösztöndíjnak odaadományozásánál figyelembe veendő, Szeged szab. kir. város közönségéhez intézett rendelete.
19. Szentés város megkeresése, melylyel Horváth Mihály és Tóth József emléktáblái leleplezési ünnepélyére Csongrád megye törvényhatóságát meghívja.
20. Csongrád megyének 1886. évre szerkesztett költségvetési előirányzata.
21. A megyei községektől beérkezett költségvetések tárgyalása.
22. Horgos község képviselőtestületének, a község részére engedélyezett országos vásár határnapjának megállapítása tárgyában hozott határozata.
23. Csongrád város közönsége a magyar kincstár részére dohánybeváltó települ átengedett terület iránt 16. szám alatt hozott határozatát jóváhagyatni kéri.
24. Csongrád város közönségének folyamodványa, melyben ifju Versey Molnár János és neje Lévai Maria csongrádi lakosok kisajátítási ügyében hozott határozatát jóváhagyatni kéri.
25. A dohány kertészek szegődttetésére vonatkozó szabályrendelet.
26. A községekben életbe léptetendő építkezésekre vonatkozó szabályrendelet.
27. A csongrádi kir. járásbíró, — mint telekkönyvi hatóságnak végzése, — Harnyos Sándor csongrádi lakos tulajdonjogának telekkönyvi bekebelezésére iránt, a megye érdekében megóvása végett közöltetik.
28. Szegvár község folyamodványa, melyben a szegvári megyei volt széképületben, a múlt tanévben leányiskolának átengedett helyiséget, ugyanazon célra a jövőre is átengedtetni kéri.
29. Csongrád megye árvaszékének jelentése, a mind-szent községi árvatárnál mutatkozó kamat hátralékok leírása tárgyában.
30. Teés községnek pótköltségvetése 1885. évre.
31. Kéri János Sándorfalva községi képviselőnek felelőssége, melyben Sándorfalva község képviselőtestületének 1885. évi július 2-án tartott közgyűlésében hozott minden határozatát semmivé kimondatni kéri.
32. Csongrád megye árvaszékének a kistelek községi árvapénztár megvizsgálása eredményéről szóló jelentése.
33. Szentés város közönségének kérelme a Körös-Tisza- és Maros közti érdekesség és Szentés város között létrejött egyesítés jóváhagyására iránt.
34. A megyei pénztári hivatal jelentése, a megyei betegápolási alap javára 1886. évre szükséges kirovat tárgyában.
35. Stammer Sándor alispán jelentése, a megyei 1882. évi házipénztári számadás felülvizsgálatára vonatkozó iratok beterjesztéséről.
36. Kéri János Sándorfalva községi képviselő felelőssége, melyben Sándorfalva község képviselőtestületének f. évi június 19-én tartott ülésén hozott határozatát megsemmisíteteni kéri.
37. Stammer Sándor alispán jelentése, Kutas Bálint és Batik Mihály vámszedők által befizetett nehézményi összegekről.
38. Réti Ferenc felelőssége, a községi képviselők külön napdíjaztatása tárgyában.
39. Réti Ferenc felelőssége a kilencesi gátmegosztása tárgyában hozott községi határozat ellen.
40. A mezőgazdasági teendőkre megszabott tilalmak iránt alkotni célba vett szabályrendeletre beérkezett községi nyilatkozatok.
41. A felkelői töltésre vonatkozó iratokat Szalay Miklós szolgabíró beterjeszti.
42. Tabody József cs. kir. kamarás megkeresése,

a gróf Károlyi Sándorné védnöksége alatt a fővárosban megalakult „Szevény gyermek” egyesület pártolása iránt.

43. Hajdumegye közönsége, a törvényhatóságok által közérdekű célok létesítésére felveendő költségek bevezetésére iránt alkotandó törvényhatósági intézkedések megtétele tárgyában a magy. kir. nagymélt. pénzügyminiszteriumhoz intézett feliratát pártolás végett megküldi.
44. Szolnok Dobóba megye közönsége, a magyar-szövegű iratokban használtatni szokott más nemzetiségű keresztnévek olttitása tárgyában a nagym. mkir. belügyminiszteriumhoz intézett feliratát pártolás végett megküldi.
45. Halász Ferenc beregmezei kir. tanfelügyelő közönsége, Csongrád megye törvényhatósága által a beregmezei magyar köznevelődési egyesület javára adományozott 50 lrt alapítványi összeg átvételéről.
46. Beregmezeinek ugyanazon ügybeni közönsége iránta az 50 lrt alapítványi összeg átvételéről.
47. Pest-Pilis-Solt-Kis-Kunmegye közönsége, a cseledek felmondási idejének megállapítása tárgyában hozott határozatát közhírré tétel végett közli.
48. Borsod megye közönségének, a műbor gyártását eltiltó törvény alkotása tárgyában az országgyűlés képviselőházához intézett felirata.
49. Zólyom megye közönsége, a kormány felügyeleti jogának szabályozása tárgyában az országgyűlési képviselőházhoz intézett feliratát pártolás végett megküldi.
50. Pozsony megye közönségének, a cigány csapatok korbolásának megszüntetése tárgyában, a nagym. m. kir. belügyminiszteriumhoz intézett felirata.
51. Veszprém vármegye közönségének hasonló ügybeni felirata az országgyűlés képviselő házához.
52. A magyarországi községi és körjegyzők országos központi egylete elnökségének felhívása, az egyletbe való belépés iránt.
53. Csongrád városának kérvénye, behajthatatlanná vált városi pótdadók leírata iránt.
54. A megyebeli községektől beérkezett különféle számadások felülvizsgálata.
55. A számonkérő szék jegyzőkönyve.
56. Csongrád megye szolgazemélyzetének kérvénye, fizetés feljebb emelése iránt.

Szentesen 1885. október 6.

STAMMER SÁNDOR
alispán.

Világfolyása.

Hazánk. Az országgyűlés még mindekkoráig kevésbé fontos ügyeket intézett el, most legutóbb pedig ugy az alsó- mint főrendiház megválasztotta a delegáció tagjait. A képviselőház ezenkívül tárgyalta és vita nélkül elfogadta a Franciaországgal kötött hajózási szerződést, az ílés végén pedig Olay Szilárd interpellációt terjesztett elő a drezdai tornászünnepélyen előfordult botrányok tárgyában.

Horvátország. Sokkal kimerítőbben foglalkoznánk a balkáni eseményekkel s nem sokat történék Horvátországgal, ha a zágrábi tartomány gyűlésen nem történik oly botrány, melyet említés nélkül hagyni nem lehet. Ezelőtt néhány hónappal a bán Horvátország főlevéltárából több okmányt szállított fel Budapestre, mi felháborodást okozott horvát testvéreink között. A tartománygyűlésben a bán ezen horvát okmányokról szólva, azt mondá, hogy az ország „nem tisztességes uton” jutott azok birtokába s ez a mondás ingerelte fel tettlegeségre a Starcevic-pártot. Midőn a bán az említett szavakat kimondá, Starcevic s társai felugrálva he-

„SZENTES és VIDÉKE” TÁRCAJA.

Egy bál és következményei.

Írta: M. O.

(Vége.)

Gyula föluggrott mint egy felzavart nyul. „Istenem, mit hallok! Hát férje?”
„Itt van a bálban,” mondá hamis mosolylyal Róza.
„Hol van?”
„Azt nem lehet, nem szabad megmondanom. Le gyen óvatos, Férjem hevesvérű és nagyon féltékeny.”
Gyula elhalványodott s Rózát a társasághoz vezet- te vissza.
A bálban volt egy jó barátom, nevezzük Hen- riknek, egy magas növésű, csinos, mintegy harminc éves fiatal ember, fényes fekete szemmel és hajjal, szellemen és mivel, nem volt ugyan gazdag, hanem ismereteinél fogva jelentékeny állást foglalt el s a legfényesebb jövőnek nézhetett elébe.
Mint a szép hölgyek nagy tisztelője és ismerője, nemsokára Rózát is személyre vette s a második négyes- ben táncolt is vele.
Gyulának első teendője az volt, hogy a hallgatásá- ra bizott titkok anyjával és hugával közölte.
Feszültséggel és kíváncsisággal szemlélték Rózát és, Henrik barátomat s nemsokára azon megállapodásra ju- tottak, hogy Henrik Róza férje.
Csak a jó s barátságos Goldmann ur, Róza atya, nem látott s nem vett észre semmit.
Ez csakugyan Róza és jó barátom is mindenről meg feledkezni látszottak és csakis a hirtelen fellobbant sze- relemmel foglalkoztak.
Midőn az ünnepélyre szerkesztett költemény olvas- tatott től, mely első sorban Goldmann urra hatott, ész- revettem, hogy Henrik Róza kezére arra hatott, ész-

mott, s midőn a furdó romjait ábrázoló mesterséges al- kotmány a görögűz árjában uszott, Róza arcái is — akár a görögűz visszfényétől, akár más oknál fogva — a legragyogóbb rózsafényt mutattak.
Nem várván be a bál végét haza mentem s bará- tomot a boldog szerelem élvezetében hagytam.
Más nap ebéd után a divánon heverésztem, hogy a múlt éjjel elmulasztott alvást kipótoljam, midőn ajtó- mou kopogtak s Henrik izgatott állapotban szobámba lépett.
„Hogy kerültél ide?” kérdezém, nem epen barátsá- gos hangon.
„Olvasd ezt a levelet s adj tanácsot,” mondá, elé- bem dobván egy irást.
A következőket olvastam:
„Ámbár más módon járhatnék el, mindazáltal in- kább békében akarok leányom elrablójával beszélni s holnap reggel az itt feljegyzett lakáson várom.
Bécs, 1854. július 4. Goldmann.”
„Meg tudod e nekem magyarázni ezt az ostobasá- got?” kérdezett Henrik.
„En nem tudok egyebet,” mondám neki, „mint hogy füllig szerelmes vagy. Az egész nagyon regényes kezd lenni, s azt tanácslom neked, hogy holnap menj el Gold- man. urhoz.”
Következő reggel Henrik dobogó szívvel lépett be Goldmann ur fényes termébe, hol Rózán és atyján ki- vül még Kellerné asszony is volt.
„Hogy merészelte ön leányomat elcsábítani s be- leegyezésem nélkül nélkülni?”
He rik nem tudta, mit feleljen s ezen különös, elö- te érthetetlen megszólítás magyarázatát Róza szeméből iparkodott kiolvasni. De lehetetlen volt, mert Róza el- pirulva sátt le szemét.
„Valija csak be, ön pénzünre számít, holott hasz- talan, mert én vagyonomat még életemben üdvös al- pitványokra hagyom és önnek — — —”

„De kisasszony” — kezdé Henrik.
„Édes atyám,” szakítá telbe Róza, „hiszen csak — — —”
„Az gonosz tréfa volt tőle. Te ártatlan, eltévedt bárány vagy, melyet visszafogadok karjaimba.”
„Istenem!” mondá Róza mosolygva, atya karjai- ba vetvén magát, „hiszen éi nem mentem férjhez.”
„Nem mentél férjhez?” kiáltá Goldmann.
„Hát ön bolonddá teszi fiamat?” kiáltá Kellerné asszony.
„Mert ki nem állhatom. Mindössze tréfáltam — s a tréfából való lett. Én teljes szivemből szeretem Hen- riket.”
„Az mégis szemtelenség,” mondá Kellerné asszony. „Ön édes atya s én már régen elhatároztuk fiammal való egybekelését, s édes atya nem fogja megengedni, hogy tréfát üzzön vele, ön hálátlan gyermek!”
„Az ön fia fajánkó,” vágott közbe Goldmann, „és ha Róza ezt a takaros fiatal embert igazán szereti, szí- vesen adom rájuk áldásomat.”
„Azt már régen kellett volna észrevennem, hogy leánya orránál fogva vezet. Az bizonyosan a sok vízvias- tól származik, attól szokott meglágyulni agyvelő és szí- v. Fiam csak szerencsének tarthatja, hogy így történt a dolog, én pedig szerencsét kívánok a gyorsan megta- lált vőhez.”
E szavakkal távozott Kellerné asszony.
„Menjen nagyapjához, a pokolba!” kiáltá nevetve utána Goldmann, s miután Henriket és Rózát megölelte, vidáman mondá: „Az emberiség legnagyobb jöltevéje, a vizgyógymód feltalátója, erősítsen és áldjon benne- teket. Maradjatok egyszerűek s őszintének, amilyen az ő tana, s emlékére iszunk majd egyet — de nem vizet!”
Néhány hét múlva Henrik Rózának boldog férjévé lett. Róza tréfiájának igen komoly, de egyszerűsüld szer- encsés vége lett.

Iyeikről s öklükkel fenyegetődve, kiálták: Mi becsületesek vagyunk, de minket megraboltak! A király adta nekünk az okmányokat, a bán megsérté a királyt! — Starcevic David ezt kiáltá: Ez a rebelie megsérti a királyt és a nemzetet; szégyen, gyalázat, hogy ily bánunk van! Kamenar így kiáltott az elnökre: Utasítsa rendre ez embert!... A bán folytatni akarta beszédét, de az egész baloldal felugrott s kiabálta: Vonja vissza szavait! A bán megsérté a királyt! Kumisics: A bán azt mondta, hogy Windichgrätz herceg, a király alteregója — lump! Ekkor hallatszott e kiáltás: „Ki vele! ki vele! Ő nem méltó arra, hogy a bán helyet elfoglalja!” A bán látta, hogy nem folytathatja beszédét s távozott. A baloldaltól a képviselők a bán felé rohantak, egymást taszították, öklözték — s ha a jobb oldali képviselők nem veszik körül a bán, tettelesség történik. Cernkovic a zsendárokat hívta elő, kik kivont karddal léptek be, de látván, hogy a zaj esendeseedik, távoztak. Starcevic ezt kiáltá utánuk: Zárjátok be a bán. Valóban gyönyörű állapotok ezek!

Balkáni események. A legújabb eseményt Bulgária és Kelet-Rumelia politikai helyzetére nézve a következő távirat közli: A városi hatóság az utcasarkokra kiragasztott felhívásban tudatja a lakossággal, hogy „ő Felsője a szultán Észak-és Dél-Bulgáriának I. Sándor fejedelem ő fensége jogára alatti egyesülését elvileg elismerni méltóztatott.” E közlés táviratilag az összes vidéki hatóságoknak is megküldetett. Azonkívül a szultán és Sándor bolgár fejedelem megegyeztek volna abban, hogy Kelet-Rumelia szervezeti szabályzata hatályon kívül helyeztetik s Kelet-Rumelia épp oly autonómiát nyer, a minőt Bulgária bír. A falragaszokat az utcákon nagy néptömegek olvassák; az öröm általános, de tüntetések nem történnek. Azon értekezlet, mely Kelet-Rumelia ügyében az európai nagyhatalmak nagyköveteiből alakult meg. Felig-meddig megegyezett a hatalmak elé terjesztendő emlékirat szövege iránt. Az emlékirat csak arra szorítkozik, hogy megjelölje, mily alakban indíttassanak meg a tárgyalások Törökországgal és Bulgáriával, hogy minden további bonyodalom elkerültesse; a megoldásra nézve azonban semmiféle indítványt sem tesz. E végből tüzetesebb utasításokat kérnek kormányaitól. Az a kérdés, mit szól erre Szerbia, mely szintén terület-nagyobbitást kíván. Milán szerb király több haladópárti képviselő előtt e nyilatkozatot tette volna: „Városi fogok a konstantinápolyi követi értekezlet határozataira; de nem várok tovább 14 napnál. Ha ez értekezlet Szerbiára nézve eredménytelen lesz, Szerbia megteendő a szükséges lépéseket az egységes helyreállítására a Balkán-félszigeten.” A király e nyilatkozata Belgrádban a legjobb hatást tette. Belgrádban oly harcias a hangulat, mint ha a háború már holnap kitörne. Azonban Ausztria-Magyarországra is vannak nagy hatással a Balkán eseményei, amennyiben a közös véderő egy részének, egyelőre a tengerészretek mozgósítását tervezik. Minthogy azonban államunk kiválóan szárazföldi, a tengerészet mozgósítását lehetőleg nem sokára a hadsereg egyes részeinek mozgósítása fogja követni. Néhány nap óta az osztrák magyar hajóraj részleges mozgósításának tervét tárgyalják. De Törökország tengerészeti gyűjtőerőiben is nagy tevékenység uralkodik. A legnagyobb és török kazamatájához (7910 lövész, 10 nagyobb és 3 kisebb Armstrong ágyúval) több páncélos korvett s partvédő hajó menetkész állapotba helyeztetek. Minden nap néhány üteg ágyú küldetik Stambulba, honnan vasúton szállítják tovább. Az első ázsiai csapatokat is szállítják már s hir szerint két tábori s egy tartalék-hadtestet fognak alakítani. Van tehát elég puskapor, csak meg ne gyuladjon!

Franciaországban nagy zavar van. A legutóbb lefolyt képviselőválasztás alkalmával a monarchisták (királyságot óhajtok) nagy diadalt arattak, mely nemcsak Franciaországot, hanem egész Európát is meglepte. Ki hitte volna, hogy a francia nép királyt óhajt! Ezt pedig igen könnyen lehet megmagyarázni. A francia nép tapasztalta, hogy a köztársaság is azon módon kormányoz, adót szed, katonaságot tart, mint a királyság, hogy a szegény itt is szegény s a gazdag itt is hatalmas; nincs tehát okuk lelkesülni a köztársaságért. Eddig a monarchisták a képviselőházban csak 90 szavazattal bírtak, a többi képviselő mind a köztársasági párt különböző töredékeihez tartozott. Most az új választások előtt azt hitték a monarchisták, hogy legfeljebb 130—140-en lesznek. Tenyleg azonban ma már 175-en vannak s az eddig megválasztott képviselők közt ők alkotják a többséget. A monarchisták tehát az új képviselőháznak több mint egy harmadát fogják képezni és ha a többi ellenzékiek-

kel együtt szavaznak, bármikor megbuktathatják a kormányt. E szerint úgy Franciaország mint a Balkán népei nagy eseményeknek néznek lebe.

HIREK.

— **Esküvő.** Frank Ármán, helybeli polgári iskolai tanár, f. hó 12-én azaz hétfőn délután tartja esküvőjét Weisz Sámuel csongrádvárosi regálebélő kedves és művelt leányával Irén kisasszonnyal. Boldogság és meglepődés legyen állandó kísérője az új házaspárnak.

— **Hymen.** F. hó 8-án dr. Pollacsek Albert helybeli derék fiatal ügyvéd jegyet váltott Zuckermann Hilda kisasszonnyal, Zuckerman Károly kereskedő eszes és kedves leányával. Sok szerencsét kívánunk e szép frigyhez.

— **Esküvő.** Mohr Sámuel f. hó 13-án délután tartja esküvőjét Mohr Netti kisasszonnyal, Lövy Záli asszony kedves leányával a helybeli izr. templomban. Boldogságot kívánunk a fiatal párnak.

— **Báleredmény.** Az e hó 3-án szegény izraelita tanuló felruházására rendezett tánevigalom a borongós idő dacára sikerült és felette kedélyes mulatság volt. Valóban dicséretre méltó azon összetartó egyetértés, mely a helybeli izraelita családok közt tapasztalható, a tömeges felülfizetések pedig arról tanuszkodnak, hogy szegény hitorsosaik gyermekeinek gyámlatására szívesen áldoznak. Nem is lehet nagyobb örömi a vigadóknak, mint mikor azon öntudatban vannak, hogy a mulatság ők nekik élvezetet, a szülőknek pedig vigasztalást és anyagi segílyt nyújt. Volt is jó kedv! Az első négyest 40 pár táncolta. Reggeli öt órakor még újrajták a csárdást. Felül fizettek: Özv. Cukor Adolfiné 5 frt, Reichenfeld Adolf 7 frt, Özv. Lehr Benóné (Budapestről) 2 frt, Dr. Pollák Sándor 2 frt, Schlésinger József 2 frt, Cukor Emil 2 frt, Özv. Cukor Adolfiné 3 frt, Dr. Schlésinger Károly 3 frt, dr. Pollacsek Albert 3 frt, Kohn Jakab (Orosházáról) 2 frt, Vojsitz N. (Bpestől) 2 frt, Schweizer Sándor 1 frt, Cukermann Ignác 1 frt, Neumann Manó 1 frt, dr. Reisz Samu 1 frt, Dobozy Jenő 50 kr, Göel Jónás 1 frt, Sonnenfeld Sámuel 1 frt, Dietrichstein 1 frt, Mencei Mátyás 20 kr, Cukermann Bernát 1 frt, Reisz József 50 kr, Pollacsek Jakab 1 frt, Hahn Izidor 50 kr, Göel Illés 1 frt, Balázsovits Norbert 1 frt, Vellisch Vilmos 2 frt, Cukermann Károly 1 frt, Léderer Gyula 50 kr, Cukor Oszkár 1 frt, Kégl Mór (Orosházáról) 2 frt, Hegedüs Ignác 1 frt, Pick Lajos 20 kr, Hoffer Adolf 1 frt, Fischer Albert 50 kr, Jónás Jakab 1 frt, Fränkl Albert 1 frt, Tóth János ügyvéd 1 frt, összesen 60 frt 90 kr. Ezen kívül a Máhr Kázmér ur által ajándékozott torta kisorsolásából befolyt 9 frt. A jöszívű adakozók fogadják ez uton a rendezőség leghálásb köszönetét.

— **Tanári jubileum.** A hűvösárhelyi főgymnasiumi tanuló ifjuság szép ünnepélyt rendezett múlt hó 29-én Futó Mihály igazgató tanárságának 25 ik évfordulója alkalmából. A tanuló ifjuság nevében Draskóy Lajos VIII. oszt. tanuló intézett egy igen sikerült beszédet a jubilanshoz, átadván neki Kosuth Lajos „Iratam az emigrációból” című munkának diszkussziót s az igazgatónak egy régebbi fényképerő nagyobbitott alakban készített ékes keretbe foglalt és értékes cserkoszorúval körített, arcképét. Az ünnepelt férfiú meghatóttan mondott köszönetet, figyelemzette őket a jó és nemes dolgok követésére. Este az egyháztanács termében társas vacsora rendeztetett, melyen a vendégeken kívül a lelkesi s tanári kar, valamint az egyházi előjáróság vett részt.

— **Zsigmondy vállalkozás** e héten körünkbe érkezett, hogy az ártezi kut munkálataihoz munkásainak további utasításokat adjon. Remélhető, hogy nem sokáig tart már a furási munka.

— **Tűz.** Folyó hó 7-én reggel egy 3 óra tájban Cukor Emil nagyonyomási tanyáján tűz támadt, melynek egy istálló és két birka esett áldozatul. A leégett épület biztosítva volt.

— **Dósai György** bádogos, a jöhrnevű Sréter cég volt társa, mint mai hirdetésükből olvasható, az egész üzletet vette át és saját neve alatt fogja folytatni. E fiatal előretörő polgártársunkat e helyen is ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Lóvásárlás.** A közös hadügyi miniszterium rendelete folytán a közös hadsereg részére lovat fognak vásároltatni. A lóvásárlás egyes városokban fog eszközölni, ezek közt a hozzánk legközelebb fekvő Orosházán f. hó 18-án, és H.-M. Vásárhelyen f. hó 19-én. A lovaknak nem szabad 4 évnél fiatalabbnak és 7 évnél idősebbnek lenni, magasságuk legalább 158 centiméternyi legyen. A megvett lovak ára azonnal a hely színén fog kifizetettü. Ajánljuk e hírt a lótulajdonosok figyelmébe.

— **Nagy ügyvel-bajjal** sikerült a szentháromság-szobor utolsó alkatrészt az állványra felhuzni s aggodalommal nézték a jelenvoltak, vajjon a munka befejezésénél nem esik-e meg valami baj. Történt is egy kis baj, amennyiben a már felállított függélyes oszlop egyik sarka letört. Ezt azonban helyre lehet hozni.

— **Megyei közgyűlés** lesz f. hó 14-én, melynek egyik nevezetese tárgyát a megyei második aljegyzői állás betöltése fogja képezni. Eddig helyből csakis Zolnay Kálmán említtetik mint pályázó, ki jelenleg Hoffer Antal helybeli kir. közjegyzőnél van alkalmazva s a kellő qualificatióval bírva, már az első aljegyzői állás betöltésénél is kandidateva volt. Megválasztása esetében a megye képzett, szorgalmas hivatalnokot nyerne benne. Arról, vajjon pályázik-e más valaki, nem bírnak tudomással.

— **Tárcaközleményünk** mai számban befejeztetvén, jövőre „Eletemnek legborzasztóbb órája” című elbeszélés fog megkezdettü.

— **Gombos János** szabász mai hirdetésére felhívjuk az érdekelt iparosok figyelmét.

— „Minni Grey” című regény mellékletünket csakis régibb előfizetőinknek küldtük, kik azt elejétől kezdve bírták. Jövő számunkban az új regény melléklet fog megjelenni, melyet valamennyi előfizetőinknek fogunk juttatni, **E rovatunk folytatása a mellékleten.**

Nyilttér.

4. A nyári hó napokban,

az élet rend elleni csekély vétség miatt is, emésztő-szerveinkben gyakran zavarok támadnak (székrekedés vértelenséggel, szívdobogás, fejfájás stb) ily esetekben egy jó háziser gyors alkalmazásával, milyen közeli ismerés szerint a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsei — más nagyobb bajoknak mindjárt elejét vehetjük. Minden valódi dooz (a gyógyszerárakban 70 kr. kapható) cég-jegye egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása.

Üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém a n. é. közönségnek jelenteni, hogy könyv- és papírkereskedésemet **magnagyobbitotam és a piactérre, a Jurenák féle házba** áttettem. Nagy üzlethelyiségem lehetővé tette, hogy könyvraktáromat minden számba vehető kiadó cég kiadványaival kiegészítsem, papír és írószer raktáromat pedig úgy berendeztem, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelek.

Törekvésemben, városunk szellemi előhaladását tölem telhetőleg előmozdítani, kiadtam Szentes város, a járás és megye földrajzi ismertetését.

A csongrádmezei nagy képes naptár, melynek szépirodalmi része magasabb színvonalon áll, mint bármely fővárosi naptár, és ára dus tartalma és pazar kiállítására **csak 40 krajcár.**

„Üdvözlét Szentesről” felirattal gyönyörű levél-papírokat készíttem, melyek bármely városnak díszre valóznak, 12 drb. ára esinos tokban csak 15 kr.

A midőn köszönetemet nyilvánítom az eddig irányomban tanúsított bizalomért, továbbra is kikérem becses pártfogását.

Mély tisztelettel
Stark Nándor.

1718./T.885.

Hirdetmény.

Szentes város tanácsa tudatja a városi közönséggel: miszerint a városi képviselő testületnek azon határozata, hogy jövőre nemcsak a vidékiek, de a helybeli lakosok is úgy a napi és heti, mint az országos vásárok alkalmával, az eddig érvényben volt tarifa szerint helypénzt fizetni köteleztettek, — a n. mélt. m. kir. földmivelés, ipar és kereskedelmi miniszterium által f. évi 37,525 sz. alatt kiadott intézménnyel jóvá hagyatván, — a helypénz fizetés a f. évi október hó 15-ik napján életbe lép.

Felhívja a tanács ennek folytán a városi lakosságot, hogy bármily árucikkeiktől, a már kiosztás alatt levő tarifa szerint árucikkeikre eső díjakat, az e célra alkalmazott helypénz szedőknek, kellemetlenségek kikerülése végett, minden vonatkozás nélkül befizetni köteles-égüknek ismerjék, s maguk igazolása végett, a fizetett összegről a helypénz szedőtől a szükséges bárcát átvenni el ne mulasszák.

Kelt Szentes város tanácsának 1885 évi október hó 3 napján tartott üléséből.

Ónody Lajos
főjegyző.

Sarkadi Nagy Mihály
polgármester.

2041/885. tkisz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Scheinberger és Popper szegedi cég végrehajtónak Szépe Ferenc és neje Nagy Mária végrehajtást szenvedő elleni 308 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a szegedi kir. törvényszék (a szentesi kir. járásbírósg) területén levő, Szentes városában III. tized 385 sz. a. fekvő, a 2-ik alperes Nagy Mária tulajdonát képező, a szentesi 2290 sztjkönyvben 2368 hrsz. a. foglalt 264 négyyszögöl udvar terü., 1000 frt. becsértékű házra, az árverést 1000 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885 évi Október hó 26-ik napján délelőtti 9 órakor az alólírott telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsártnak 10 %-át vagyis ehez képest egy száz forintot készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelt. 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kikiáltott kezébe letenni, avagy az 1881: LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bányapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismorvényt át-szolgáltatni.

Kelt Szentesen 1885 évi június hó 18 napján.

A szentesi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

Bartha János
kir. aljárásbíró.

H I R D E T É S E K.

Cég-változtatás.

Van szerencsém Szentés város és vidéke nagyérdemű közönségének becses tudomására hozni, hogy a „SRÉTER és DÓSAI” cég és név alatt eddig fennállott bádogos üzletet saját számlámra átvettem.

Főtörvényem ezután is az leendő, hogy jo munkával a pontos kiszolgáltatással a n. é. közönség pártolását kiérdemeljem.

Válllok minden, a bádogos üzlethez tartozó munkákat, u. m.: épület- és konyhaneműeket, fürdőkádakat, díszes kályhaosóveket s bármilyen javításokat — jutányos ár mellett.

Különösen ajánlom a nagyérdemű közönségnek **dúsan berendezett raktáromat** valamint azt, hogy minden nálam megrendelt munka saját felügyeletem alatt készül.

Szentés város és vidéke n. é. közönségének irántam eddig tanúsított jóakarát megköszönve s becses pártfogását jövőre is kérve, maradok kiváló tisztelettel Szentés, 1885. okt. 8.

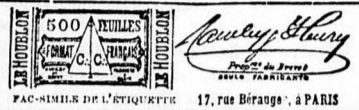
DÓSAI GYÖRGY, bádogos.
(Lakik Sréter Ferenc úr házában.)

A LEGJOBB CIGARETTA-PAPIROS A VALÓDI LE HOUBLON

Francia gyártmány
CAWLEY & HENRY-től, PÁRISBAN.

Utánzástól óvakodjunk!

Ezt a papirost legjobban ajánlják: Dr. J. J. Pohl, Dr. R. Ludwig, Dr. N. Lippmann vegytanítványok a bécsi egyetemen, még pedig különösen minősége, kiváló tisztasága miatt és mivel az egészségre nézve ártalmatlan anyagokat nem tartalmaz.

FÉRFIRUHA-SZABÁSZAT.

Alólírott a férfiruha-szabászat szakszerű, legújabb vívmányai szerinti betanítására

TANFOLYAMOT

nyitok, miről tisztelt szaktársaimat tisztelttel értesitem.

Bővebb felvilágosítást ad Purjesz Dávid ur férfi- és nőiruha raktárában Gombos János szabász.

Honvéd ellenőrzési szemle

1885. évi október hó 12-én és 13-án.

Értesítetik a m. kir. honvédség szabadságot és tartalékos állományába tartozó legénység, hogy az ellenőrzési szemle f. évi október hó 12. és 13-án a városi sósági helyiségben fog megtartatni, melyre köteles megjelenni az 1873—4—5—6—7—8—1879—1880—1—2—3—4. sorozási évbeli szabadságot és a közös hadseregből áttett legénység azon része, mely ez évben zászló aljához bevonulva sem gyakorlat-, sem szolgálattételre nem volt, ugy a szentesi, mint a vidéki illetőségű, de itt tartózkodó honvédek és pedig: október hó 12-én; az 1873—4—5—6—7—8—9. és 1880. — október 13-án: 1881—2—3. és 1884. sorozás évbellek, mindenik napon reggeli 8 órakor a sósági helyiségben, honvéd igazolványokkal, pipa, bot, fegyver stb. nélkül való pontos megjelenésre felhivatnak és figyelmeztetnek, hogy külön idéző jegyet nem kapnak, idézésül szolgál egyedül e hirdetés.

A megjelenést elmulasztók utószemlére idézteni és a szabályok értelmében szigorúan büntetni fognak.

Szentés, 1885. szeptember 12-én.

ÓNODI LAJOS,

főjegyző, Szentés város katonai vezetője.

Egy jó családból való fiu vas- és fűszerkereskedés

tanulmányozására

azonnal felvétetik

Paksy István

vas- és fűszerkereskedésében.

ÜZLETI HIRDETÉS.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy az eddigi, 25 év óta jó hirben fennállott

FÉRFI- és NŐI- ÖLTÖNY ÜZLETEMET

azzal kibővíttem, hogy a férfi ruhák készítésére képzett szabászt, Gombos János urat üzletemben alkalmazom, ki ilyen minőségben több éveken át a fővárosban működött.

A szövetek dus választéka, melyeket az első hazai és külföldi gyárakból beszerezni szoktam, szintúgy korszerűen képzett szabásom az öltözetek izléses és divatos készítése által azon kellemes helyzetbe juttat, hogy a t. közönség legnagyobb igényeinek is képes vagyok megfelelni.

Nemkülönböztetve mint eddig is, nagy választékú készletet tartok

férfi kész ruhákon kívül

még legújabb divatu, minden évszázta kész női FELÖLTÖKET, saját készítésű szőrmebéllet prémezett és prémezetlen bundákat, mindkét nembeli gyermekfelöltöket, karmantyukat stb., szóval minden, szakmámba vágó árukból nagy raktárt tartok.

Igyekezni fogok pontos és szolid, nálam megszokott kiszolgáltatás által az eddigi jó hírnevemhez kötött bizalmat fokozódva tovább is fentartani és kiérdemelni.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, maradok tisztelettel

Purjesz Dávid.

Üzlethelyiség: az eddigi (volt Marosi ház) jelenleg Dr. Pollák és Schlesinger urak házában.

AZ EGÉSZSÉG ÉS ÉLET

tentartására kiválóan jótékony hatású táp- és gyógykávét, a

„HUNGÁRIA KÁVÉ”

kellemes jó íze és zamata, valamint tiszta szép színe s rendkívüli olcsóságánál fogva felülmúl minden idegen szemes kávé fajokat.

Rendos eledelül használva felnöttek, mint gyermekeknél a gyomorból és belekből nyákot s minden az emésztést akadályozó részeket eltávolít; a gyomrot és vért tisztítja, jó étvágyat elősegíti, táplál és erősít, soványoknál a hízást előmozdítja.

Mint gyógykávét használva, biztos segínyt nyújt gyomor- és bélhurut, gyomortól eredő főfájás és székrekedés ellen, továbbá enyhülést eredményez ideg- és szívbetegségeknél.

Kapható 1/4, 1/2 és 1 kilós dobozokban a feltaláló:

SZALÁDY ANTAL-nál Budapesten, Andrásy-ut 86. Sz.

Szentésen: Dobray Sándor, Paksy István, Robitsek Gábor, Sági József, Soós Albert, Szépe Károly, K.-Szt. Márton: Némény testvérek, Vágó és társa, Ócsodón: Buzescskó János — és minden érdemesebb fűszerkereskedésben helyben és vidéken.

Egy kiló ára 1 forint 20 krajcár.

Programm és étrendi utasítás minden dobozhoz.

Nyilvános köszönet.

Kedves nóm tizenegy év óta gyomor- és fejfájásban szenvedvén, folyton betegkedtem, négy orvos is gyógyította; alig győztem a sok patikaszert fizetését, sőt több fűrdőt is használt huzamosabb időköz; azonban makacs bajja folyvást gyötörte mégis úgy, hogy már le kelle mondanom az édes reményről, miszerint valaha egészségét visszanyerje. Baráti körben ajánlva lett Szalády Antal úr „HUNGÁRIA KÁVÉ”-ja, ezt használva, egyre gyarapodott egészsége s nagy örömről pár hónapi használat multán a legjobb egészségre kezdtem érve. Ez érdemesebb eseményt Isten és emberek előtt becsületzavammal igazolom. A kik tudják kedves nóm e nagy és hosszas szenvedését, mindenki csodálkozik felépülésén, mit is egyedül Isten után Szalády Antal úr „HUNGÁRIA KÁVÉ”-jának köszönök, nem is mondunk le annak használatáról egész életünkön át. Fogadjon Szalády Antal tisztelt honfitárs úr az én és nóm örök háláját, nagybecsű hazai találmányáért. Isten éltesse a szenvedő emberiség hasznára sokáig!

Nagy-Kanizsa, jun. 29. 1885. — Örökös tisztelője

Perkó Péter.

Előttünk: Kemény József, Ifj. Tersánszky József, Bátorfi Lajos, mint tanúk.

Ellenőrzési szemle

a közös hadsereg részéről 1885. évi október hó 24., 25. és 26-án.

Értesítetik a közös hadsereg állományába tartozó minden fegyvernembeli (gyalog, lovas stb.) szabadságot és tartalékos legénység, hogy az ezen évi ellenőrzési szemle f. évi október hó 24., 25. és 26-án a városi sósági helyiségben fog megtartatni, melyre köteles megjelenni a legénység azon része, mely ez évben sem gyakorlat, sem szolgálattételre ezredéhez vagy csapattestéhez beidézve nem volt, és pedig: az 1875., 1876. és 1877. évbellek október hó 24-én, — az 1878. 1879. és 1880. évbellek október 25-én, — az 1881., 1882., 1883. és 1884. évbellek október 26-án, mindenik napon reggeli 8 órakor a sósági helyiségben, — katonai könyveikkel, — pipa, bot, fegyver stb. nélkül való pontos megjelenésre felhivatnak és figyelmeztetnek, hogy külön idéző jegyet nem kapnak, idézésül szolgál egyedül e hirdetés.

Végül figyelmeztetnek a nem szentesi illetőségű, de itt tartózkodók, hogy a hason évbellekkel megjelenni kötelességüknek ismerjék.

A megjelenést elmulasztók utószemlére idézteni és a szabályok értelmében szigorúan büntetni fognak.

Szentés, 1885. szeptember 12-én.

ÓNODI LAJOS,

főjegyző,
Szentés város katonai vezetője.

Melléklet a „Szentés és Vidéke“ 1885. évi 41-ik számához.

— **Alakuló közgyűlés.** A „Csongrád megyeiekör“ szept. hó 30-án tartott közgyűlésén következőleg alakult meg: elnök: Mátéffy Pál, alelnök: Lévy József, titkár: Mohr Mihály, pénztáros: Rambovszky Jenő, jegyző: Pollák Sándor, háznagy: Kristó N. Imre, bizott. tagok: Hankiss János, Filó Tihamér és Komáromy Lajos.

— **Őszi zivatar.** A szeptemberi kánikulai hőség és az utcaikon levő borzasztó portól mult hó 28-án megszabadultunk. Délután ugy 3 óra tájban az ég egyszerre ugy elsötétült, hogy a szobákban a munkát lehetetlen volt tovább folytatni. A dülhögő szél vastag porfelhőket kergetett végig az utcaikon, s ez oly látvány volt, akár csak a Szamum futó-homokját látta volna az ember. Erre sűrű záporosó jött, mely azonban csak rövid ideig tartott. Azóta hűvösebb időjárásunk van.

— **Az országos kath. tanítók segélyalapjához** mint pártoló tagok 1 frtot fizettek: Aradi Kálmán, Balázsovits Norbert és Hoffer Antal; ugyanezen alap növeléséhez egyszerre mindenkorra fizettek: Bányai József, Dósa Béla, Stammer Sándor 5—5 frtot és Várady Lajos 3 frtot Fogadják a nevezett urak az egylet legőszintebb köszönetét.

— **Sajtópör.** Az aradi esküdtsek m. hó. 23-án tárgyalta Karancsi Dániel h.-m.-vásárhelyi ref. lelkésznek Kovács József téglagyáros elleni sajtópörét. Az esküdtsek védlottat a rágalmazás és becsületsértés vádjá alól felmentette.

— **Gyilkosság egy kifli miatt.** Homonnán m. hó 19-ikén egy szeűeny parasztember Boszacskóné szatőcs-füzetéből egy kiflit lopott. Az asszony azonban észrevette s oly dühbe jött, hogy egy keze ügyében levő nagy konyhakéssel kétszer döfött a parasztra. A szerencsétlent rögtön a kórházba vitték, de utközben elvérzett.

— **A szokás rabja.** Hires volt szépségéről, de arról is, hogy soha életében három sornál hosszabb szerepet nem tudott betanulni. Tagja volt egy bécsi külvárosi színháznak, a hol a „nema“ szobaleányok szerepeit játszotta el. Mert a szobaleányok közt nem csak az életben, hanem a színpadon is van különbség. Vannak olyanok, akik sokat, nagyon sokat beszélnek (épen ugy, mint az életben), ismet mások, akik örökké néma (no, ezek már ritkábbak az életben!) és csak arra vannak kárhóztatva, hogy a théás service-t behozzák és kivigyék. A mi szerepünk az utóbbiak közzé tartozott. Egy magyar gróf meglátta és beléseretett. Egészen komolyan szeretett belé. Nőül is vette. A dolog nem ment egészen simán, mert volt még a világ valamely zugában egy másik férj, a kinek beleegyezését az elváláshoz s az új frigyhez előbb meg kellett nyerni. Ez is sikerült. Az első férj olyan jó volt, mint a lány kenyér és nem gördített akadályt a szerelmek útjában. A fiatal menyecske egészen visszavonult a színpadtól s voltak ezen túl saját szobaleányai, akiket ő parancsoit. De mit nem tesz a megszokás? Minap nagy társaság ült a gróf urnál. A

házi asszony bájos volt és szellemével elragadta a jelenlevőket. De mikor a théára került a sor, ideges nyugtalanság vett rajta erőt. Épen az ajtó közelében állt, mikor a szobaleány (az igazi) behozta a théát. Kivezi kezéből, három lépéssel — a mint a színpadon megszokta — lép az asztalhoz. „Asszonyom! a théát hozom!“ e szavakkal teszi le az edényt. Meghajtja magát s menni akar, épen ugy mint a színpadon, mikor a jelenlevők kacaja a valóságra téríti. A gróf urban volt annyi humor, hogy nem vette rossz néven nejétől ezt a visszuesést a régi szokásba.

— **Nagy szerencsétlenség egy vasgyárban.** Borzasztó szerencsétlenség színhelye volt szombaton Pitzburg Pensilvaniában. A Solar cég hires vasgyárában eddig ismeretlen okok következtében hat gőzkazán szétrobbant, iszonyu pusztítást okozva. A robaj messzire volt hallható. Nagy távolságban vasdarabok hullottak alá. A gyár ama része, hol a robbanás végbement, teljesen romba dőtt. Több mint százötven munkás lett a halál áldozata, a sebesültek száma meghaladja a háromszázat. A gyár igazgatósága tüstént nagy összeget szavazott meg a hátramaradt munkások nyomorának enyhítésére.

— **Az idők jele.** A királyi táblánál és a kuriánál az ezyetemi hallgatók tömegesen folyamodnak dijnoki állásokra, ugy, hogy 4—5 turesedésben levő állásra joghallgatók, sőt orvosnövendékek és technikusok részéről is — közel 300 kérvény érkezett be. Bizony szomorú kilátás azok részére, kik tudomány pályára készülnek.

— **Oláh tisztek tüntetése.** A nagyszabadosi gyakorlatokrol hazatért oláh ajku osztrák tisztek mulatságot csaptak és a cigánnyal ráhuzatták a „Hóra“ nótát, s egyáltalában nem telik ki. A dolgot annak tulajdonították, hogy ifjuságunk degenerálódik. Fajdalom, ez az ok szintén megvan, de van még egy másik ok is, mely nem kevésbbé elszomorító; s ez a korrupciónak, a megvesztegetési rendszernek a sorozásnál való általános uralma. Az ilyen manipulációknál nagyon óvatosan járnak el s azért ritkán is kerülnek a nyilvánosságra, de ha a felsőbb hatóságok mindig oly erélyt fejtenének ki, mint legutóbb Szabadkán, bizony gyakran tudódvaló ki még citrább dolgok is mint Szabadkán. A szabadkai eset pedig a következő: A folyó évi sorozás alkalmával Szabatka városa hadjutalékával hátralelőkben maradt, még pedig oly nagy számmal, hogy a honvédelmi ministeriumban kezdtek a felett egy kissé gondolkozni. Egyszer csak f. év szeptember 26-án nagy titokban betoppant a városha egy olyan felülvizsgáló sorozóbizottság, melyről az illetők nem is álmodtak. Nevezetesen: Büchi es. kir. tábornok, Ka-

sits Péter m. kir. honvédelmi miniszteri osztálytanácsos, dr. Haenemann es. kir. főtörzsrvos, Drexler es. kir. al ezredes, Hild m. kir. honvédezredes, dr. Varjas m. kir. honvéd-törzsrvos és Szabalinusky es. kir. százados. E bizottság maga elé idéztette mindazon újoncokat, kiket tavasszal a szabadkai sorozó bizottság felmentett; és ezen felmentett újoncokból a bizottság 108-at besorozott. A besorozott ifjak a város lagyagyonosabb gazdáinak a fiai, kik közül többen — állítólag — 2700, 1000, 800 és 500 frtot fizettek a szabadítóknak.

— **Tűzvész Hódmezővásárhelyen.** Hétfőn a magyar alföld e derék városa majdnem a lángok martalékául esett. A tűz Újvároson a Mucsi-féle ház istállójában tört ki délután 1 és fél óraker. Óriási orkán dühöngött s a tűz csakhamar átsapott a lakéjűtetre s a szomszédos házakra. A nagy szélszében, a nagy távolságra elesapó szikra s füst s a rohamosan harapózó lángok láttára első pillanatban ugy tetszett, hogy az egész Újváros veszélyben forog. A szegedi városi tűzoltóság csakhamar a veszély színhelyére sietett s Sallay alparancsnok vezetése alatt derekasan kitett magáért. Neki s az önfeláldozóan dolgozó népnek köszönhető a tűz lokalizálása. Egy emberélet is esett a tűz áldozatául. Mucsiné, az egyik égő ház gazdájának neje eltűnt s mikor a házban levő kut vizét kiszivattyúzták, a kutban holtan találták meg. Vagy az ijedtség, vagy a kétségbeesés miatt ugrott a kutba. A tűz 5 óraker teljesen lokalizálva volt. Vagyonban nagy kárt tett a tűz, különösen sok lábas jószág égett el.

— **Gyilkos férj.** Fehér János alsó-lendvai földmives mult hó 26-án nejét agyonverte. A gyilkos férjet vasba verték, s ellenében a vizsgálat a legerélyesebben fogantatba vétetett. Megemlítésre méltó, hogy az agyonvert nő már 3-ik neje a gyilkosnak.

CSARNOK. Egyről másról. — CSEVEGÉS. — (Vége.)

Tovább sétálgatva a főt egyik sarkán szemünkbe ötlék egy rongyokba burkolt alak, amint fájdalmasan nyöszörög és mutatja társának karjait, melyekről cafatokban csúngott a bőr. — A nyomorultnak — valaha jó módot is élvezhetett — nincs hajléka. Eddig valami ház udvarán a szemétdombon halt. Kegyet vesztvén az utcára szorult. Meghuzta magát éjjelenként egy ház kapuja alá. Ott követték el rajta aztán azt az embertelen tréfát, hogy leöntötték forró vízzel, csak hogy ne lábatlankodjék tovább. — Orvosnövendék lévén, szokva vagyok látni nyomort és szenvedést, de e látványra megboradtam. — De hát mire való a kórház?! Hol maradnak azok, kiknek kötelességük volna e szerencsétlenről gondoskodni?! Valóban kegyetlenség!

„Gyerünk csolnakázní“ ajánlá barátom. „No ebben lehet módod, a városipeti tavon se különben. Nem úgy van itt, mint szegény helyen! Van ám nekünk koreso lyázó és csolnakázó egyeletünk is!“ — — Soha ily fel- sülés! — Utólagosan jutottam, hogy így fejezzem ki magam, gyászos tudatára annak, hogy csolnakázó egy- leletünk ugyan van, de csolnakájaink száma mindössze csak kettő (egyiknek oldala lyukas, másiknak feneké nincs) tagjainak száma pedig összesen csak egy, és ez az élénk, ki tudomással megúván maga is a roppant részvetlenséget, bendta in-már lemondását . . . a koreso lyázó egyeletnek. (A szerző erről rosszul volt informálva. Szerk.)

Ezek szerint a csolnakázás elmaradt. Ahelyett azon ban gondolkoztunk a felett, hogy vajjon hány milliórd bakterium és miasma lehet a Kurca zöld vizében. Kiszá- mitani nem tudtuk ugyan, de abban megállapodtunk, hogy teljesen elegendő volna arra, hogy egész Magyar- országot kirázza tőle a mindennapos hideg. Tizenhat millió hidegletős! Gondolatnak is bizarr — nem- de? Pedig — higgyék meg — nem igen mondtam na- gyot. — — A döglött kutyákat és macskákat nem szá- mitja az orvosi tudomány a bacteriumok között. Érdekes volna egyszer ezeket egy rakásra gyűjtve, mellé egy cseppet a Kurca vizéből nagyító üveg alatt — közegész- ségügyi kiállítást rendezni Szenteseu. Ez már csakugyan bizarr volna!

Az én barátom is — lehet, hogy csak képzelődés volt tőle — a Kurca kellemétől és büztől borzongást kezdett érezni. Tán rosszul is lesz, ha meg nem kezdőd- dik a séta-zeneestély. No ez kibékítette. A cigányok — dicséretükre legyen mondva — jól húzták. Tetszett a fiatal embernek az is, hogy idegen létere némi feltűnést kelt. Itt-ott némi suttogást is vett észre — plane leány- yok között. Hízelgeit ez neki szörnyen. „Ez már így szokás nálunk kis városban“ — mondán. — Hogy is mondja csak Aesopus? „A libák lármát csapnak, ha új gunár jó közbük.“ — (De kiállhatatlan is az az Aesopus!)

Érdekes epizódunk is volt a zeneestélyon. Ha meg- engedik, ezt is elmondom.

Találkozunk ugyanis egy itteni ismerősömmel. Bem- tatás után beszédbe elegendünk. Derék ember az ipse, az itteni jeunesse d' orée nem ép' legutolsó tagja, de meg van az a gyenge oldala, hogy el-el veti neha a sulykot. Rövid beszélgetés után már Bosszúában voltunk — Ott esett meg rajta, hogy midőn egyszer poszton volt, szembe jó vele egy bosnyák vezér, híres arról, hogy ki- tűnően lő. De jó célbővő ám az én emberem is. Egyszerre célozta és löttek. Gondolják talán, hogy mindkettő hal- va rogyott le? Korántsem! — Épen, mert mindkettő oly kiűnő lövő volt, egymás puskája csövibe repült a két ellenséges golyó. — Ilyen kalandokkal traktált vol- na miüket továbbra is, de barátom — hisz vehettek keztyek észre, nagy kópé — megelőzte. „Én ugyan nem voltam katona“, mondá, „de utaztam sokat. Soha azonban oly csudálatosat nem tapasztaltam, mint Olasz- országban. Ott a Tiberis citromfaerdők közt folyik; be- le hull a sok citrom. Igen sok édesgyökér is tenyészik

a parton s mivelhogy ezt a lakosok tutajokon szállítják, a folyó vize valóságos — limonádé“. — Az én embe- rem csakhamar ajánlván magát, odább állott.

Reszemről nagyon resteltem, de barátom neve tett, szóval — miút már említettem is egy ízben — nagyon jól érezte magát és — el nem mulasztom azt is megmondani — a szentesi nők igen tetszettek neki.

De az idők változnak! — — Nem ugyan ami a nőket illeti (azok egyenémelyike ma is ugyanígy éves, mint akkor volt) hanem ami a zeneestélyeket illeti. Ci- gányaink az érdem, hogy az idén is fel akarták eleve- níteni a kellemes szórakozást. Hiú erőlködés! Azt mond- ták: „Puffra bizs! csak sent Dávid hegedőljen!“

A zeneestélyről a színházba mentünk vesztetre! Az illuszió, mit ott szerzett, itt odalett. Hiá- ba apelláltam városunk érdemeire, különösen allhatatos- ságára hazafiasság dolgában; hiába mondtam, hogy ide- még nem tette be lábát az „átkos kórmány“, ő hajtha- tatlan maradt. „Nem fér össze a hazafiassággal az üres színház!“ lármázott. (Vajjon nem volt-e igazza?)

Az volt azután az utolsó vágás és ezt már lehe- tetlen volt pariroznom, midőn az emléktáblákat megpil- lantotta, azokat tudniillik, melyek hosszas és kínos vá- judás után megszületve, mai napig is hiába várnak még a keresztelőre a lepel (illetve cukorpapiros) alatt. „Tán biz a hazafiasság tiltja ezeknek leleplezését is?“ kérdé. „Nem akarjuk a dicsők álmait cerimoniákkal haborgat- ni“, mondtam zavaromban. De mit is hozhattam volna föl egyebet meintségül?

Mondhatom, az én barátom lelohadt lelkesedéssel távozott Szentseről.

*

No de egy kissé arrogans is ez az én érdemes bará- tom (nem vették tisztelt hallgatóim észre?) egy kis- sé bizony kiállhatatlan is. — Hiszen haladtunk mi, csak- hogy nem rohamosan, nem meggondolatlanul. Majd las- sunként sora kerül mindennek!

A vasut majdesak kiépül; komp helyét legalább is hajóhid váltja fel; leszegezendik az ártéri bid inogó deszkáit; a Széchenyi ut sem lesz oly poros (kivált ha majd lesöprik a homokot és újra kövezik, de ez uttal nem téglákkal); köveze lesznek a város főutái, és a seprést, öntözést azon túl nem az égi hatalmak fogják végezni (— az embereknek nem romlik majd legalább a tüdejük); az ártézi kútból üde egészséges viz fog cser- gedezni (— kevésbé lesznek a choierának kitéve); az elhasznált viz pedig csatornákkal vezetetik a Kurcába, onnét a Tiszába; a Kurca sem lesz többé zöld és pos- hadt (— ritkább lesz a hidegletés is). — Egszóval, egészségesebbek leszünk. Egészségesek lévén tovább élünk. — Megörjök még azt a kort is, midőn a Kurca tiszta, szőke hajjain a csolnakázó egylet csolnakjai ra- ja fog himbálódzni. A jelenlegi kókerítés helyén diszes város háza álland, míg a mostani város házában elfoglal- ják újra jelenleg bitorolt helyüket. . . . az egerek, a kák helyett újra buzamagot rágicsálva. A piactéren egy két emeletes ház épül majd; az emléktáblákat leleplezen-

dik . . . ; a színház is látogatott lesz! száz év múlva.

Akkorra e tisztos megyeház, városunk jelenlegi díszé is. — úgy hiszem — (bár Isten ölja vesztő!) be fog omolni, midőn is a „Csongrádmezei kör“ ekko- ri tagjai nyugodtabban s talán még nagyobb számu, bár ugyanily díszes közönség előtt, fogják felolvasásaiat tartani!

Lévai József.

APRÓ S Á G.

Segit magán! Magda leányzóának nem volt erős oldala a tevékenység. A gazdasszony egy nap rátámadt: Hátod-e Magda, én a port a butorokon tovább nem néz- hetem! . . . Magda közbe vág: Könnyű azon segíteni, becsukom az ablak táblákat és nem fogja látni a nagy- ságos asszony!

* * *

— A kegyurnő az iskolában. Nos kis leány- kám — kérdi a patrónus ur neje az iskolában az első eminens — mit értesz te a világ hiú, üres pompája alatt? A kis leány észszésséggel válaszol: Azt, ha valaki olyan szép toilakát visel a kalapján, mint a nagy- ságos asszony.

* * *

Szellemes zsebmetsző. A hirlap író teg- nap igen későn tért haza lakására. Néhány lépésnyire attól a háztól, melyben lakik, egy szeles vállú fickó állja útját s hatalmasan botját felemelve, így szól:

— Polgártárs, mondja meg gyorsan, hány óra van? A. Kiveszi zsebéből a revolvert s kétszer lő az ide- genre, a nélkül hogy eltalálna.

— Már két óra? — kiáltá ez, — így hát elkéstem a társasághól s haza kell sietnem.

Ezzel aztán odább állott.

* * *

Nem érti a tréfát. A kávé házban pofon üt- nek valakit.

Egy idegen gondolkozik, azután odafordal ahoz, a ki őt pofon ütötte:

— Úram, komoly ez, vagy tréfa?

— Egészen komoly!

— Az már más! — kiált méltatlankodva a föl- pofozott. Mert nem szeretem az ilyen tréfát!

* * *

Szerény udvarló. A fiatal Caunard nagyon szerény a nőkkel szemben.

Pedig elég csinos arra, hogy a szerénytelenséget is megbocsátanak neki.

„Képzöld csak, kedves barátom — mondá egyik ismerősének — a szép Enlia szive végre meglágyult: tegnap este már megengedte, hogy megöleljem . . . a kezét!“